

FÖRVALTNINGSUTSKOTTETS UTLÅTANDE 13/1998 rd

Regeringens proposition om statsbudgeten för 1999

Till Statsutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 11 september 1998 propositionen om statsbudgeten för 1999 (RP 105/1998 rd) till statsutskottet. På grundval av 18 a § 3 mom. arbetsordningen för riksdagen har förvaltningsutskottet lämnat ett utlåtande om budgetpropositionen till statsutskottet beträffande sitt eget kompetensområde.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- budgetrådet Raija Koskinen, finansministeriet
- överdirektör Pekka Kilpi, lagstiftningsrådet
- Tarja Oksanen, äldre regeringssekreterare
- Riitta Koponen, konsultative tjänstemannen
- Pasi Bröijer, konsultative tjänstemannen
- Aatos Haanpää, konsultative tjänstemannen
- Martti Kallio, polisöverinspektör
- Eero Laine och överinspektör Ilpo Takanen, inrikesministeriet

- avdelningschef Juhani Uusitalo och avdelningschef, översten Markku Hedemäki, staben för gränsbevakningsväsendet, inrikesministeriet
- sakkunnige Jouko Heikkilä, Finlands Kommunförbund
- stadsdirektör Erkki Kukkonen, Träskända stad
- stadsdirektör Aimo Ahti, Kouvola stad
- ekonomiplaneringschef Pauli Outila, Vanda stad
- överkonstapel Markku Kuoppamäki, polisväsendet inom Tammerfors härad
- äldre kriminalkonstapel Hannu Jore, polisinsättningen inom Raumo härad.

Därtill har Suomen Poliisijärjestöjen Liitto ry, Poliisi-, ulosotto-, syyttäjä- och maistraatilakimiesten edunvalvontajärjestö PUSH ry, Poliisin lääninjohdon viranhaltijat ry, Rajavartioliitto ry, Sjöbevakningsförbundet r.f., Päälystöliitto ry och Valtion ja erityispalvelujen ammattiliitto VALA ry lämnat skriftliga expertutlåtanden.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Motivering

Den kommunala ekonomin

Statsandelarna till kommunerna har skurits ner upprepade gånger under 1990-talet. Trots detta hade kommunerna fortfarande 1996 ett relativt

gott finansiellt läge framför allt tack vare de ökade skatteinkomsterna.

Kommunernas och samkommunernas ekonomi försämrades 1997, vilket var en följd av nedskärningarna i statsandelarna och minskningen i intäkterna av den kommunala skatten. Att den

kommunala skatten minskade berodde bland annat på att gränsen för vissa skatteavdrag höjdes. Också övergången till återkrav av mervärdesskatt till fullt belopp försämrade kommunernas finansiella läge.

Kommunernas och samkommunernas sammantagna årliga täckningsbidrag minskade från 11 miljarder mark året innan till 7,5 miljarder mark. Det årliga täckningsbidraget motsvarade i det stora hela kommunernas bokföringsmässiga avskrivningar, vilket innebar att resultatet för redovisningsperioden var ungefär plus minus noll. Däremot fanns det redan då stora ekonomiska skillnader mellan enskilda kommuner. I sammanlagt 72 kommuner var täckningsbidraget negativt och i mer än hälften av kommunerna var resultatet för redovisningsperioden negativt.

Prognoserna för 1998 visar att kommunernas finansiella läge kommer att vara mer eller mindre oförändrat eftersom nedskärningarna i statsandelarna och de ökade utgifterna kompenseras med en gynnsam utveckling i skatteinkomsterna.

Prognoserna för finansåret 1999 pekar däremot på att det ekonomiska läget i kommunerna försämrats. Budgetpropositionen bidrar till att strama åt den kommunala ekonomin. Åtstramningarna beror framför allt på de planerade ändringarna i skattebasen. När gränsen för avdraget för förvärvsinkomst och för inkomstens förvärvande höjs i den kommunala beskattningen går kommunerna miste om över en miljard mark i skatteinkomster.

Kommunerna kan höja fastighetsskatten inom de tillåtna intervallerna och öka sina inkomster av avgifter, om det budgetrelaterade förslaget till lag om klientavgifter inom social- och hälsovården antas.

Inom olika förvaltningar kommer indexförhöjningar av statsandelar att göras till följd av den uppskattade ökningen i kostnadsnivån på 2,5 procent, vilket motsvarar ett belopp på 640 miljoner mark. Höjningen täcker kalkylmässigt ökningen i de kostnadsbaserade statsandelarna men det faller på kommunerna att stå för finansieringen av de ökade kostnadsbaserade utgifterna. I övrigt kommer statsandelarna enligt budgetpropositionen att ses över i överensstämmelse med de planerade ändringarna i kommunernas

åtaganden. Vidare kommer statsandelarna att justeras i enlighet med den nya lagstiftningen när det gäller verksamhetens kvalitet och omfattning. Den största ändringen i propositionen är att regeringen utgår från att hälso- och sjukvården kommer att kunna spara in 620 miljoner mark tack vare rationaliseringar. Därför föreslås statsandelarna bli reducerade med 150 miljoner mark. I detta hänseende är utvecklingen i kostnadsfördelningen mellan stat och kommuner beroende av vilka åtgärder kommunerna vidtar. Den sammantagna nettoeffekten av de kostnadsökande och de kostnadsreducerande förslagen i budgetpropositionen är att kommunernas utgifter ökar med 128 miljoner mark. Utan indexjusteringar minskar statsandelarna med 704 miljoner mark och med 64 miljoner mark trots indexjusteringar. I detta utlåtande går utskottet inte närmare in på lagförslagen i anknytning till budgetpropositionen.

Utskottet tar ställning till dessa i samband med den ordinarie utskottsbehandlingen, om lagförslagen remitteras till utskottet. I detta sammanhang är det dock skäl att fokusera uppmärksamheten på de planerade rationaliseringarna och de anknytande besparingarna inom hälso- och socialvården. De får enligt utskottets uppfattning åtminstone inte genomföras på bekostnad av de personella resurserna. På grund av de knappa personella resurserna måste man befrakta att en del av patienterna inte får adekvat vård. Detta gäller inte minst den specialiserade sjukvården.

När kommunernas finansiella läge försämrats ökar de ekonomiska klyftorna mellan kommunerna ytterligare. Allt fler kommuner ser sig tvungna att finansiera sina driftsutgifter bland annat med lånade pengar och kassareserver samtidigt som de måste nagga annat verksamhetskapital i kanterna. Från och med skatteåret 1999 försämrats läget ytterligare på grund av omställningarna i utdelningen av samfundsskatten till kommunerna och det gradvisa avskaffandet av utjämningarna i statsandelarna under en övergångsperiod efter reformen. Utskottet framhåller att kommunerna bör ha möjligheter att tillhandahålla basservice för medborgarna på lika villkor i hela landet utan oskäligen skattebördor.

Finansieringsbidraget enligt prövning till kommunerna föreslås vara 230 miljoner mark, vilket är 30 miljoner mark mer än i år och 130 miljoner mark mer än 1997. Trots denna ökning misstänker utskottet att anslaget inte räcker till.

I samband med budgetpropositionen har riksdagen också lämnat en proposition med förslag till lag om ändring av lagen om konsolidering av kommunernas ekonomi och om kommunutredning. I propositionen föreslås att giltighetstiden för lagen förlängs med tre år och att lagens tillämpningsområde begränsas att omfatta de kommuner som den omfattar nu och stabiliseringslån och räntestöd till dem. Anslaget för räntestöd och konsolideringslån till kommunerna (26.97.80) har avsatts för utgifter i enlighet med räntestödsbesluten angående Högfors stad.

Lagförslaget kunde ändras så att giltighetstiden förlängs med tre år utan att tillämpningsområdet inskränks. På så sätt kunde man gardera sig för att hjälpa kommuner som hamnar i stora ekonomiska trångmål.

Landskapsutvecklingspengar

Landskapsutvecklingspengarna (26.98.43) används i enlighet med lagen om regional utveckling huvudsakligen till självständiga insatser i landskapen för att utveckla näringslivet. I budgetpropositionen för 1999 föreslås ett anslag på 112,5 miljoner mark, vilket är 1,5 miljoner mark mindre än 1998. Drygt 70 procent av anslaget har avsatts för det nationerade finansiella bidraget för de EU-medfinansierade målprogrammen 6, 2, 5 b och 4. Förutom till målprogrammen och gemenskapsinitiativen går anslaget också till regionala utvecklingsprogram som helt och hållet finansieras nationellt.

För regioner som inte ingår i EU:s programområden är det viktigt att nationella regionala utvecklingsprogram genomförs, till exempel kunskapscenterprogrammet och stadspolitiken.

Behovet av medel för kunskapscenterprogrammet ökar också på grund av att nya sektorer och fler kunskapscenter kommer med i den programperiod som börjar 1999 och slutar 2006. Arbetsgruppen för kunskapscenter har lagt fram ett förslag om ett fortsatt program och uppskattar behovet av medel under de närmaste åren till

50 miljoner mark per år. Under perioden 1994—1998 gick 14—15 miljoner mark av landskapsutvecklingspengarna till kunskapscenterprogrammet.

Arbetsgruppen för stadspolitik har startat 25 stadsprogram. De innefattar brett upplagda och sektorövergripande projekt. Av landskapsutvecklingspengarna 1998 går ungefär 5,4 miljoner mark till stadspolitiken.

Stadsprogrammen kompletterar kunskapscenterprogrammet och inriktas på att främja kompetens och internationalisering. Ett annat perspektiv i programmet är välbefindandet i stadsbebyggelse och ett tredje perspektiv är stadsstrukturen. Tack vare stadsprogrammet har olika typer av städer och deras behov kunnat lyftas fram, till exempel behovet av att utveckla stora tillväxtcentra och centralorter ute i landskapen. Det sektoröverskridande programarbetet har tillfört det stadspolitiska utvecklingsarbetet ett mervärde.

Utskottet påpekar att landsbygdsutvecklingspengarna är snävt tilltagna i proportion till landskapsförbundens nya utmaningar, till exempel kunskapscenterprogrammet och översynen av stadspolitiken. Vidare hänvisar utskottet till sina tidigare utlåtanden om budgetpropositionen under utskottets pågående mandattid (FvUU 14/1997 rd, FvUU 5/1996 rd, FvUU 3/1995 rd) och riksdagens uttalande i samband med att lagen om regional utveckling (1135/1995) stiftades (FvUB 20/1993 rd). Det är enligt utskottet angeläget att de centrala myndigheterna, landskapsförbunden, i det regionala utvecklingsarbetet gör egna ekonomiska satsningar i den programbaserade regional- och strukturpolitiken.

Finansieringen av EU:s regional- och strukturpolitik samt bidrag från Europeiska regionala utvecklingsfonden

Under utgiftsmomentet 26.98.61 anges Europeiska regionala utvecklingsfondens andel av åtagandena 1999 för de antagna programdokumenten inom vissa målområden (6, 2 och 5 b) Bevillningsfullmakten och anslaget uppgår tillsammans till drygt 700 miljoner mark i budgetpropositionen för 1999. Bevillningsfullmakten står för 500 miljoner mark och de statliga utgifterna för

den inriktas på de närmaste åren. Anslagskalkylen tar hänsyn till de årliga inflationsjusteringarna (så kallade indexeringar) av programmen.

Den nationella medfinansieringen av EU-projekt anges som bindande reserver i beslutsdelen i momenten för de olika förvaltningarna. Momenten räknas upp i förklaringen till moment 26.98.61. Avsikten med detta är att säkerställa att den nationella medfinansieringen räcker till för projekten. I praktiken medför detta också ett stelbent och byråkratiskt förfarande vid medelsanvändningen, eftersom alla ändringar i statens nationella medfinansiering, både när det gäller beloppen och momenten, måste göras med hjälp av ett tilläggsbudgetförfarande. Framför allt det sista programåret kräver ofta flexibilitet för att nödvändiga ändringar i programmen skall kunna göras och alla budgeterade medel kunna användas på ett vettigt sätt. Det vore mer flexibelt att lyfta över momenten för den nationella medfinansieringen från beslutsdelarna till förklaringarna och samtidigt lösgöra olika anslag så att de inom ramen för användningsändamålet efter behov kan disponeras för nationella bidrag vid EU-medfinansiering. Den naturliga utgångspunkten är att ministerierna i vilket fall som helst förbinder sig att använda den nödvändiga nationella finansieringen som medfinansiering av EU-program när de fondansvariga ministerierna släpper till EU-medel.

En del av den nationella offentliga medfinansieringen av EU-projekt kommer från kommunerna. I budgetpropositionen för 1999 nämns i förklaringen till utgiftsmoment 26.98.61 under inrikesministeriets förvaltningsområde att det är andra än staten som fullt ut svarar för den nationella medfinansiering som indexeringsmedlen under anslaget kräver. Vidare framhålls att Finland inte tar emot indexeringsmedel av EU om inte den nödvändiga nationella medfinansieringen skjuts till av andra än staten.

Om avsikten är att ta in en passus om det ovan nämnda i budgeten hade det enligt utskottet varit lämpligare att uttrycka saken till exempel på följande sätt: "Det får inte orsaka merkostnader för staten att ta emot indexeringsmedel". Ministerierna är också säkert villiga att binda en del av de tillgängliga anslagen till den nationella medfi-

nansieringen av indexeringsmedel eftersom indexeringsmedlen från EU ger ministerierna mer medel. Detta medför i och för sig inga extra kostnader för staten men ger vissa ministerier mer medel att disponera.

I fråga om Europeiska regionala utvecklingsfonden (och Europeiska socialfonden) har budgeten infört bevillningsfullmakter. I praktiken bör bevillningsfullmakten för Europeiska regionala utvecklingsfonden vara åtminstone 80 miljoner mark större än de tillhörande utgifterna på 500 miljoner mark, eftersom en del av projekten annulleras. Enligt uppgifter till utskottet genomförs ungefär 25 procent av handels- och industriministeriets företagsstödprojekt över huvud taget inte eller alternativt i mindre skala än vad de beviljade medlen förutsätter. Därför är det viktigt att bevillningsfullmakten utformas flexibelt, vilket i sig inte medför några extra kostnader. I annat fall löper Finland risk att gå miste om 70—80 miljoner mark i stödmedel från Europeiska regionala utvecklingsfonden. Texten i anknytning till reservationsanslaget under moment 26.98.61 kunde till exempel utformas på följande sätt: "Dessutom får det 1999 fattas beslut om bevillningsfullmakter till ett belopp av sammanlagt 580 000 000 mk, dock så att besluten medför utgifter på högst 500 000 000 mk".

Häradsreformen

I sitt utlåtande om budgetpropositionen för 1997 framhåller förvaltningsutskottet bland annat att utskottet oroar sig för hur häradsämbetena skall fungera, särskilt när det gäller tillgången och nivån på servicen. Utskottet förutsätter att häradena får adekvata resurser också för häradsämbetenas gemensamma utgifter (FvUU 5/1996 rd). I detta sammanhang understryker utskottet också att det är positivt att inrikesministeriet har satt upp resultatmål för häradsämbetena och avsatt ett anslag som gör det möjligt att utöka den gemensamma personalen för häradsämbetena.

Registerförvaltningen

Enligt budgetpropositionen överförs de kommunala förmyndarnämndernas uppgifter på magistraterna den 1 december 1999. I samband med reformen kommer nyanställningar att göras vid

magistraterna. För detta ändamål och för engångsutgifter i samband med reformen avsätts ett anslag under moment 26.06.21.

När nyanställningar görs vid magistraterna uppkommer engångsutgifter bland annat i form av inköp av inventarier, utbildning och information. Ett viktigt element i reformen är också att det inrättas ett landsomfattande förmyndarregister.

Utskottet föreslår att det för att säkerställa verkställigheten av förmyndarreformen avsätts ytterligare 3 miljoner mark under moment 26.06.21 för engångsutgifter i samband med reformen.

Polisväsendet

Polisens resurser

Polisen skall svara för den allmänna ordningen och säkerheten och bekämpa brott. I förklaringen till anslagen för polisväsendet (26.75) framhåller regeringen att arbetsbördan tilltar när uppgifterna blir mer krävande och befolkningen koncentreras allt mer. Regeringen gör bedömningen att den samlade brottslighet som kommer till polisens kännedom inte kommer att öka i någon betydande grad. Däremot förutspås narkotikabrotten och de ekonomiska brotten bli allt fler samtidigt som brottsligheten antar nya former.

Enligt förklaringen prioriteras en utvidgning av närpolisverksamheten för att den skall kunna integreras i den normala polisverksamheten, bekämpning av allvarliga brott och polisuppgifter som Finlands EU-ordförandeskap medför.

Vid beredningen av budgetpropositionen ställde inrikesministeriet som ett av resultatmålen att höja medborgarnas förtroende för polisen (antalet nöjda uttryckt i procent) med 8 procentenheter till 80 procent och att förkorta uttryckningstiden vid brådskande uttryckningar med i genomsnitt 12 minuter.

Under den sittande riksdagens mandatperiod har utskottet tidigare fokuserat uppmärksamheten på de snävt tilltagna resurserna för polisförvaltningen (FvUU 3/1995 rd och FvUU 14/1997 rd). Vid riksdagsbehandlingen har polisens vill-

kor kunnat förbättras en aning i relation till vad som har föreslagits i budgetpropositionerna.

Pressen på polisen har dock ökat i takt med att arbetsuppgifterna blir mer krävande och polis-männen i tjänst reducerats till yttersta minimum. De många besparingarna har lett till att polisen har kunnat hålla sig till budgetramen men i mångt och mycket genom att inte tillsätta tjänster. En del av de sakkunniga har påpekat att det inte räcker med de ungefär 500 vakanserna utan att ännu fler tjänster måste förbli otillsatta i syfte att dra ner på personalutgifterna, eftersom alla andra utvägar att spara redan har utnyttjats de senaste åren. När vakanta tjänster inte besätts behandlas dessutom häradenas polisinnrättningar helt slumpmässigt. I sitt utlåtande (FvUU 10/1998 rd) om regeringens berättelse om sina åtgärder 1997 framhåller förvaltningsutskottet bland annat att alla vakanta polistjänster i Lapplands län bör tillsättas eftersom länet har så stor yta och avstånden är så långa. Den normala verksamheten och en vettig resurspolitik kräver även i övrigt att vakanta tjänster tillsätts.

Utskottets bedömning är att de avsatta anslagen för omkostnader inte räcker till för att polisen skall nå alla uppställda resultatmål eller över huvud taget kunna göra ordentliga insatser inom de prioriterade sektorerna. Vidare påpekar utskottet att utredningen av internationell brottslighet och komplicerade brottmål medför ökade utgifter.

Att öka medborgarnas förtroende för polisens verksamhet är i och för sig ett gott mål men förefaller orealistiskt mot bakgrunden av budgetpropositionen. Det viktiga är att se till att medborgarnas förtroende för polisen inte minskar. Här bör också noteras att det mål som ställdes upp för säkerheten 1997 inte uppnåddes (FvUU 10/1998 rd).

Närpolisverksamheten

Närpolisverksamheten är ett av polisens prioriterade områden. Med närpolisverksamheten vill polisen på lokal nivå försöka leva upp till medborgarnas förväntningar på service och säkerhet i samarbete med olika intressegrupper. Medborgarna och intressegrupperna samarbetar med polisen när det gäller att utreda och förebygga

orsakerna bakom brott och oroligheter. Målet är att skapa en säker och trivsamt boendemiljö. Närpolisverksamheten har gett goda resultat. Utskottet finner det mycket viktigt att verksamheten utvidgas och integreras i den normala polisverksamheten.

Narkotikabrottsligheten

Bedömningar pekar på att bara en liten del av narkotikabrotten kommer till polisens kännedom. Ändå får polisen ständigt kännedom om fler narkotikabrott. Det är oroväckande att allt fler unga människor använder narkotika. Narkomanerna gör sig ofta skyldiga till andra brott för att kunna finansiera sitt missbruk.

Utskottet finner det nödvändigt att det görs effektiva insatser för att förebygga och utreda narkotikabrott. Speciellt viktigt är det att satsa på förebyggande åtgärder. Men också metoderna för att utreda narkotikabrott måste vara tillräckligt effektiva.

Som situationen ser ut i dag är polisens förebyggande insatser fortfarande slumpmässiga, specialutbildningen av personalen otillräcklig och resurserna knappt tilltagna.

Utskottet anser att samarbetet mellan myndigheterna men också mellan myndigheter och frivilligorganisationer måste bli effektivare inom hela problemsfältet. Också arbetet i skolan redan från och med grundskolans lågstadium spelar en viktig roll. Detta bör beaktas i lärarutbildningen.

Utskottet menar att hela samhället måste satsa på mer systematiska och långsiktiga insatser för att förebygga narkotikaproblemet. Också möj-

ligheterna att få vård och vårdssystemet kräver en effektivisering. Vi får dock inte heller glömma bort straffsystemen och betydelsen av en utveckling där. Det är viktigt att påföljdssystemet inte leder till att narkotikabrottsligheten underskattas.

Programmet för att förebygga ekobrottslighet och den ekonomiska gråzonen

Statsrådets principbeslut från 1996 att bekämpa ekobrottslighet och den ekonomiska gråzonen har medverkat till att effektivisera myndigheternas verksamhet och samarbetet mellan olika myndigheter. Tack vare programmet har polisen fått tillbaka nyttan av brotten, som mätt i pengar 1996 uppgick till ungefär 198 miljoner mark och 1997 till 142 miljoner mark.

Ett nytt program för att förebygga ekobrottslighet och den ekonomiska gråzonen har lagts upp för 1999—2002. Det nya programmet beräknas ge staten flera hundratals miljoner mark tack vare minskade utgifter och ökade inkomster. För att programmet skall kunna genomföras och narkotikapolisen effektivisera sitt arbete måste anslaget i budgeten för nästa år ökas med 30 miljoner mark. Därför framhåller utskottet här att statsutskottet bör föreslå en ökning av anslaget.

Utlåtande

På grundval av det ovan relaterade anför förvaltningsutskottet vördsamt

att statsutskottet bör beakta det som sägs ovan.

Helsingfors den 9 oktober 1998

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Matti Väistö /cent
vordf. Kaarina Dromberg /saml
medl. Ulla Juurola /sd
Timo Järvilähti /cent
Reijo Kallio /sd
Toimi Kankaanniemi /fkf
Valto Koski /sd
Osmo Kurola /saml

Pehr Löw /sv
Hannes Manninen /cent
Jukka Mikkola /sd
Tuija Pohjola /sd
Veijo Puhjo /vgr
Erkki Pulliainen /gröna
Aulis Ranta-Muotio /cent.

AVVIKANDE ÅSIKT

Vi kan inte omfatta det utlåtande om budgetpropositionen för 1999 som majoriteten av medlemmarna i förvaltningsutskottet lägger fram. Därför föreslår vi följande:

Utskottet framhåller i utlåtandet att kommunernas ekonomiska situation har försämrats och kommer att försämrats ytterligare 1999. Utskottet föreslår dock inga insatser för att förbättra läget eller för att säkerställa basservice på lika villkor för alla medborgare oavsett bostadsort och ekonomisk ställning på det sätt som regeringsformen kräver. Vi anser att förvaltningsutskottet i sitt utlåtande till statsutskottet i stället borde ha föreslagit att finansieringsunderstödet till kommunerna enligt prövning höjs med 170 miljoner mark, det vill säga till 400 miljoner mark. Detta hade varit absolut nödvändigt med tanke på de stora omställningarna i kommunerna när de eviga nedskärningarna pågår och framför allt när samfundsskatten ändras.

Utskottet tycker visserligen att landskapsutvecklingspengarna inte är tillräckligt stora för att möta kommande utmaningar men föreslår inget tilläggsanslag. Vi menar att utskottet absolut borde ha uttalat följande:

Landskapsutvecklingspengarna (26.98.43) går i enlighet med lagen om regional utveckling huvudsakligen till landskapen för självständig utveckling av näringslivet. I budgetmotionen för 1999 uppgår anslaget till 112,5 miljoner mark, vilket är 1,5 miljoner mark mindre än 1998. Av anslaget har drygt 70 procent avsatts för den nationella medfinansieringen av EU-programmen 6, 2, 5 b och 4. Förutom till målprogrammen

och gemenskapsinitiativen går anslaget också till regionala utvecklingsprogram som helt och hållet finansieras nationellt.

Med hänsyn till det ovan relaterade och framför allt med tanke på det ökande resursbehovet för kunskapscenterprogrammet hade det varit viktigt att utskottet hade föreslagit att anslaget för landskapsutvecklingspengar bör uppgå till minst 165 miljoner mark. Av anslagen bör 30 miljoner mark gå till kunskapscenterprogrammet.

I utlåtandet ger utskottet uttryck för sin oro över att programmet för bekämpning av ekobrottslighet och den ekonomiska gråzonen och bekämpningen av narkotikabrott inte får nödvändiga resurser. Utskottet föreslår ett tilläggsanslag på 30 miljoner mark men det räcker på långt när inte till eftersom polisen på senare år har fått sina resurser ordentligt nedskurna. Vi anser att utskottet borde ha framhållit att utskottet anser det nödvändigt att programmet för bekämpning av ekobrottslighet och den ekonomiska gråzonen genomförs som planerat och att det är av den åsikten att anslaget för polisens omkostnader för 1999 bör höjas med 100 miljoner mark, varav 12 miljoner mark går till programmet för bekämpning av ekonomisk brottslighet och den ekonomiska gråzonen. Med den resursförhöjningen kan polisen anställa ungefär 30 nya utredare av ekobrottslighet och effektivisera bekämpningen av narkotikamissbruk samt i övrigt skapa förutsättningar för att resultatmålen i budgetpropositionen skall kunna nås.

Helsingfors den 9 oktober 1998

Hannes Manninen /cent
Timo Järvilahti /cent
Toimi Kankaanniemi /fkf

Matti Väistö /cent
Aulis Ranta-Muoti /cent.

